

Posudek vedoucího diplomové práce

Lucie Mikulková: Herní pole v Mexiku po přechodu k demokracii

Téma předložené diplomové práce, tedy analýzu úrovně a vývoje herního pole v Mexiku po jeho tranzici od uzavřeného autoritářství, považuji za velice inovativní a relevantní z hlediska oboru, který autorka navštěvovala. Jak sama autorka v textu několikrát konstatuje, není nerovnosti herního pole v soudobé Latinské Americe věnováno dostatek prostoru a většina studií se soustředí především na krátkodobější druhy volebních machinací. Spektrum použitých zdrojů naprosto odpovídá nárokům na diplomovou práci. Rád bych zde vyzdvihl, že autorka k řešení své práce přistupovala velmi samostatně a sama navrhovala jednotlivá řešení.

Úvod práce naprosto plní svůj účel a je naprosto adekvátní. Cíl práce je jasně formulován a jeho volba náležitě odůvodněna i zasazena do kontextu politické reality Mexika. Teoretická část je po mém soudu velmi zdařilá. Autorka nejen sumarizuje dosavadní debatu o herním poli v komparativní demokratizaci, ale i předkládá návrh vlastní konceptualizace a operacionalizace, která vhodně rozvíjí Helleho práci. S odstupem času se domnívám, že by této části možná prospěla větší kritika přístupu vlastního i ostatních, avšak tento nedostatek padá zcela na hlavu vedoucího práce, a hlavně svou povahou přesahuje úroveň běžných nároků na diplomovou práci.

Analytická část se skládá ze tří samostatných empirických kapitol, které kopírují jednotlivá volební období a závěrečné komparace. Jednotlivé kapitoly jsou pečlivě členěny a autorka v nich demonstruje široké porozumění analyzovanému problému. Vedle toho se autorce dobře daří i propojovat představenou teorii s politickou realitou studovaného případu. Místy je práce relativně hodně popisná, nicméně tento nedostatek je dán především zvoleným tématem, nikoli neobratností autorky. Jistým nedostatkem se může jevit to, že se autorka soustředí pouze na volby na centrální úrovni a neanalyzuje nerovnost herního pole na lokální a regionální úrovni. Toto omezení však není opomenutím, ale výzkumným záměrem, který byl doporučen vedoucím práce. Analýza lokální a regionální úrovně by totiž byla velmi komplikovaná. Existující diskuze o nerovném herním poli si totiž lokální a regionální úrovně nevšímá a nebere v potaz otázku možných autoritářských enkláv na subnacionální úrovni, což by byl v případě řady zemí v Latinské Americe problém.

Ve vztahu k autorčiným zjištěním je pak zajímavé především to, že úroveň nerovného herního pole se napříč analyzovanými obdobími téměř neliší. To je relevantní

především ve vztahu k diskuzi o povaze režimu mezi lety 1994–2000. Pokud totiž přistoupíme na tezi soudobé demokratizační literatury o tom, že nerovnost herního pole výrazně znevýhodňuje opozici, je zajímavé, že v tomto období nebyla znevýhodněna o tolik více než v obdobích následujících. To znovu otevírá debatu o stanovování hranic mezi režimními kategoriemi.

Poslední analytická kapitola se pak snaží identifikovat kořeny nerovnosti herního pole v Mexiku. Po mém soudu se s tímto úkolem autorka vypořádala velmi vkusně. Je zde totiž třeba mít na paměti, že k vysvětlení dosud neexistuje příliš mnoho teoretické literatury a především, že v situaci, kdy se nepodařilo identifikovat velké rozdíly mezi jednotlivými obdobími, je takové úsilí velmi obtížné.

Celkově se domnívám, že autorka předložila dobrou diplomovou práci na aktuální a vysoce relevantní téma, kterou jednoznačně **doporučuji k obhajobě**.

V Plzni 9. 1. 2021

Mgr. Jaroslav Bílek, Ph.D.